

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 545/2025
07.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Мирослава Илића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Илића - адвоката Драгише Вукашиновића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 242/21 од 18.10.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 462/23 од 10.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 07.05.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Илића - адвоката Драгише Вукашиновића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 242/21 од 18.10.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 462/23 од 10.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 242/21 од 18.10.2022. године окривљени Мирослав Илић, између осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју му је урачунато време проведено у притвору. На основу члана 264. ЗКП о трошковима кривичног поступка суд ће одлучити накнадно.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 462/23 од 10.07.2024. године, делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Београду и усвајањем жалби окривљеног АА и његовог браниоца, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 242/21 од 18.10.2022. године, па је окривљени Мирослав Илић, између осталих оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године, у коју му је урачунато време

provedeno у притвору. Жалба јавног тужиоца у преосталом делу и жалбе бранилаца окривљених, као и жалба браниоца окривљеног Мирослава Илића, у целости су одбијене.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Мирослава Илића - адвоката Драгиша Вукашиновић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче као незаконит доказ посебну доказну радњу тајни надзор комуникације из разлога што дневни извештаји о тајном надзору нису сачињавани на дан обављања и тајног снимања комуникације, како то налаже одредба члана 168. ЗКП, већ по протеку рока од скоро годину дана од дана обављених разговора који су тајно снимани, што овај доказ чини незаконитим доказом, па као такав није смео бити коришћен у поступку, нити се на њему смела заснивати пресуда.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произилази да је судија за претходни поступак Вишег суда у Краљеву, на образложен предлог Вишег јавног тужиоца у Краљеву, донео наредбу Кпп.Пов.2.бр.486/16 од 28.09.2016. године, којом је одређен надзор и снимање комуникације која се обавља путем телефона или других техничких средстава или надзор електронске или друге адресе осумњиченог и запленом писама и других пошиљки. Наведена наредба је издата према окривљеном ББ због постојања основа сумње да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које се у смислу члана 162. тачка 2) ЗКП, посебне доказне радње могу одредити јер се на други начин нису могли прикупити докази или би њихово извођење било знатно отежано.

По налажењу овога суда посебна доказна радња тајни надзор комуникације спроведена је на основу наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Краљеву Кпп.Пов.2 бр.486/16 од 28.09.2016. године, која наредба је у свему сачињена у складу са одредбама чланова 161. став 1. ЗКП у вези члана 162 тачка 2) ЗКП и посебним одредбама које их детаљно регулишу односно одредбама чланова 166. до 170. ЗКП, па самим тим снимљени разговори и транскрипти пресретнутих разговора прибављени по тој наредби представљају законите доказе и могу се користити у кривичном поступку.

На законитост ових доказа не утиче чињеница када су сачињавани дневни извештаји о спровођењу тајног надзора комуникације у смислу члана 168. ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Илића - адвоката Драгише Вукашиновића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић